

Udskrift af oplæg hos Islamisk Trossamfund

11. november 2025

Podcast-kanal

Munida & Wakf oplæg

Podcast-titel

At stemme for at mindske det onde – de lærdes perspektiv

Podcast-beskrivelse

Ingen beskrivelse

Taler

Ahmad Ghofran (imam hos Islamisk Trossamfund)

Links til podcasten hos podcast-udbydere

Spotify: <https://open.spotify.com/episode/7layJMMqpgVkNdpFS15VNr?si=04324359826e4faf>

Apple: <https://podcasts.apple.com/dk/podcast/at-stemme-for-at-mindske-det-onde-de-l%C3%A6rdes-perspektiv/id1543238962?i=1000746545393&l=da>

Link til en backup af podcasten

Backup: <https://evagps.dk/2025-11-11-Wakf-Ahmad-Ghofran-oplaeg.mp3>

Man kan se et klip fra Ahmad Ghofrans oplæg på Instagram:

<https://www.instagram.com/p/DRKB6BjjMg2/>

Her er et screenshot:

Udskrift

Som I ved, så er vi i gang med kapitlet Gavnildhed, og det har vi været i gang med de sidste to lektioner, tror jeg. Det er tredje i dag. Og det er også planen, at vi inshallah gennemgår et par hadith der.

Men inden vi når dertil, så er der et vigtigt emne, som er relevant for os alle sammen at italesætte og snakke om og få en retning på. Det er noget, der er højaktuelt. Noget, der er højaktuelt.

Islam alhamdulillah har en vejledning og rammer inden for alt af livets hændelser og anliggender. Hvad end det er. Derfor har jeg vurderet, at det er et vigtigt punkt, som vi inshallah skal fokusere på den næste halve times tid, inden vi går videre til de næste par ahadith inshallah. Godt. Det er selvfølgelig i forhold til den situation, vi er i, hvor der er et kommunalvalg.

[Barn larmer i baggrunden.]

Mashallah. Så er der to khatib. I 2025 er der to khutaba.

[Barn larmer i baggrunden.]

Mashallah. I 2040 er der tre på en gang. Det er en ny udvikling i islam. Okay. Hvor er jeres forældre? Fordi I larmer lidt. Kom ned med jer. Okay. Bismillah.

Hver gang der er et valg, brødre og søstre – hver gang der er et valg – i år har vi det, der hedder kommunalvalg. Og inden for et år, måske ni måneder, så har vi folketingsvalget højst sandsynligt. Så opstår der altid en diskussion. Skal jeg stemme? Skal jeg ikke stemme? Hvad siger islam? Er det tilladt? Er det ikke tilladt?

Man ser på sociale medier, at mange har forskellige holdninger omkring det. Nogle siger det ene, nogle siger det andet. Andre siger det tredje. Og desværre, desværre, desværre flourer der alle mulige ting, som desværre ikke er baseret på noget af det, som vores lærde er gået i dybden med. Og det skader i virkeligheden meget mere, end det gavner. Det skader i virkeligheden meget mere, end det gavner. Og lige nu har vi et skred i synet på, hvad afstemning og generelt at stemme – hvilken position de har i islam, og hvad vi bliver nødt til at forholde os til.

Så det er vigtigt, når vi har de her former for hændelser eller situationer, at vi vender tilbage til vores ulama, vores lærde. Hvad sagde de? Hvad har vores lærde sagt? At den her case er et komplekst emne. Meget komplekst emne.

Man kan ikke bare smide et vers på Facebook eller Instagram og sige "det er haram". Eller gå rundt og skræmme unge mennesker: "Bror, hvis du stemmer, så har du da begået shirk." Hvorfor? Så kommer man ikke hele vers, men man henter sura-nummer og vers-nummer. Det er beviset.

[Barn larmer i baggrunden.]

Mashallah. Og verset siger: Inil hukmu illa lillah, sandelig tilhører al lovgivning til Allah. Okay, mashallah. Så du tænker ikke, at der er nogle andre ulama, fra flere århundreder siden, som er mere vidende end dig, som er mere kompetente end dig, som har kommenteret på det?

Det er derfor, det er vigtigt, at vi vender tilbage til vores tradition, til vores kilder, til vores ulama, til vores lærde, og ser, hvad er det egentlig, de har sagt, og hvordan er det blevet behandlet. Det er jo ikke blevet behandlet de sidste to år, tre år. Det er noget, ulama har snakket om i detaljer gennem årtier. Tidligere ulama helt tilbage fra flere hundrede år siden, og nutidige ulama.

Så derfor er det meget vigtigt, at man er påpasselig med sådan nogle ting. Man er påpasselig med, hvad man siger, hvis det ikke er, at der er et grundlag for det, man siger. Så når det er komplekst, så har vi brug for at vende tilbage til dem, der har ekspertise på området. Er det ikke rigtigt? Vi har brug for at vende tilbage til dem, der har ekspertise på området. Og det har vores lærde.

Derfor er det første råd i forhold til det her emne, det er, at vi ikke søger svar på overfladiske platforme. Vi går ikke ind på Google eller Facebook, Instagram eller en eller anden mærkelig gruppe, og siger, at nu vil jeg gerne have islams svar på det her. Det kan vi ikke gøre, for det er alt for komplekst.

[Til et barn:] Salam aleikum. Hvordan går det? Jeg er lige i gang med noget, ikke også? Det er godt.

Så at man ikke går til overfladiske platforme, overfladiske svar, fordi det er komplekst.

Enhver person, der har noget, der er dyrebart. En person, der har en fed Mercedes. Der sker noget med denne her fede Mercedes, som koster flere hundrede tusinde kroner. Vedkommende går hen til hvorhen for at reparere, for at få den bedst mulige løsning og service og reparation af den her bil? Hvorhen til? Til tømreren? Til postbuddet? Hvorhen? Til den mest egnede – autoriserede værksted,

eller det dygtigste værksted, eller mekaniker, for at løse noget, der er værdifuldt for ham. Er det ikke rigtigt?

Hvis en person knækker tanden, hvor går de hen og søger svar, eller løsning, eller hjælp? Hvorhen? Til kokken? Til mureren? Til revisoren? Nej. De går til den, der er mest egnet inden for det. Korrekt? Og derfor så er det vigtigt, at vi ikke tager...

Og her vi snakker ikke om en tand, eller en bil eller legetøj eller et hus eller et gardin. Vi snakker om vores islam. Vi snakker om vores iman. Det er ikke noget, vi tager fra hvem som helst. Det er ikke noget, vi tager fra hvem som helst ukritisk. Vi tager det fra dem, der er kompetente. Fra dem, der har ekspertviden inden for det, som vi mener er troværdigt og pålideligt. Korrekt?

Så, hvad synes I? Bør man stemme, eller skal man ikke stemme? Nu er der kommunalvalg. Det er præcis om en uge. 18. november. Bør man stemme, eller bør man ikke stemme? Hvad synes I? Dem, der mener, at man bør stemme, rækker hånden op. Og der er ikke nogen, der dømmes nogen som helst.

Dem, der mener, at man ikke bør stemme, ræk hånden op. Hmm, okay. Godt.

Se, i dag vil jeg bare gå nogle af de principper igennem, eller punkter igennem, som vores lærde er gået igennem. Og det er vigtigt bare for at forstå grundlaget for den ijtihad, den vurdering, som vores lærde har lavet.

Så det første er, som vi ser i vores sharia, i vores islam, det er konceptet omkring gavn og skade. Maslaha og mafsada. Gavn og skade. I den politiske dimension i vores deen, i sharia, så har det her princip, gavn vs. skade, eller maslaha vs. mafsada, skade vs. gavn, en høj, høj princip i vores islam. Og vi kommer ind på, hvad betyder gavn, og hvad betyder skade.

Det er vigtigt at nævne, at det ikke er for den almene muslim at vurdere, hvor gavn er, og hvor skaden er. Det er ikke enhver, der kan sige: "Jeg mener, at der er gavn her." Eller: "Jeg mener, at der er skade her." Det er ikke enhver, der kan sige det. Det er ikke enhver, der kan sige det. Det er ikke - "jeg synes det", og så skriver man et eller andet på Facebook, fordi man har læst en bog eller to. Okay?

Så er der nogen, der siger: "Jamen, det her princip er noget, man kan misbruge til at opnå egne interesser eller verdslige interesser." Okay. Så siger vi her, at vurdering af, hvad der er reel gavn og hvad der er reel skade, ikke er fra den almene muslim. Det vil sige, at det er ikke dig, der vurderer: "Nu gør jeg det her, fordi jeg vurderer, at der er skade her. Jeg gør det her, fordi jeg vurderer, at der er gavn her." Giver det mening?

Så det er den kompetente person, der kan vurdere og så sige, at her er der gavn, her er der skade. Her kan vi give tilladelse, fordi der er nogle tekster eller nogle forskellige omstændigheder, der gør, at det her er tilladt eller det her er ikke tilladt. Det er ikke fra den almene muslim. Så det er de lærdes ansvar – muftien, imamen, sheikhens ansvar – at lave den vurdering. Det er ikke fra den almene muslim. Som har den nødvendige viden, som har nødvendig indsigt i konteksten, i samfundet, hvorledes omstændighederne er.

Så vi kan ikke spørge f.eks. en imam, der har den teoretiske viden, i Malaysia for eksempel, og sige: "Kan du give os en meget specifik hukm for, hvordan vi skal agere i den her specifikke situation i Danmark?" Så vil han ikke være den kompetente. Han har den teoretiske viden, men har måske ikke viden om konteksten. Han har ikke viden om normen. Han har ikke viden om lovgivning. Han har ikke viden om de specifikke ting i landet. Så dermed er han ikke den mest egnede. Er det ikke rigtigt? Han

har den teoretiske viden, den tekniske viden, men han har ikke viden til, hvordan viden skal implementeres i praksis i vores kontekst. Så der er mange ting i det.

Så desværre i dag, som vi siger, vi ser rigtig mange unge - velmenende, unge mennesker, som har nogle gode intentioner. Man udtaler sig om disse slags spørgsmål eller andre, som er fuldstændig komplekse, som man intet har af erfaring med, intet har af indsigt i, ingen viden om har, og alligevel tager man let på det og siger: "Hvis du gør det her, så begår du shirk. Hvis du gør det her -"

Det er nærmest, yani, nogle af de unge, når de hører på de her: "Hvis jeg stemmer, så skal jeg lave min shahadah om igen. Er det ikke rigtigt?" Ærligt, der er mange, der har skrevet og ringet til mig: "Jeg er så forvirret. Ærligt, bliver jeg ikke-muslim, hvis jeg stemmer?" Det er helt galt. De tror: "Skal jeg lave min shahadah om? Skal jeg sige shahadah om, efter jeg har stemt? Jeg kommer ind i islam igen den 19. november, efter jeg har stemt 18. november." Den er helt gal.

Og det er derfor, det er ærgerligt, det gør ondt, at unge mennesker agerer på den her måde, især i offentligheden, offentligt, på sociale medier, Facebook og Instagram. Derfor er det vigtigt, at vi som almindelige muslimer, at kende til den her skelnen mellem de her ting, at kende sin rolle i samfundet og kende sine begrænsninger. Og overlade de her komplekse ting til de rette personer.

Det er en del af adab. Det er en del af gode manerer. At man ikke blander sig i noget, som man ikke har styr på. At man ikke har en mening - at man altid vil sige eller anden mening om noget, som man faktisk ikke har styr på. Eller er den person, der er egnet til at sige noget. Det er en del af god adab. Det er en del af gode manerer. At man ikke blander sig i noget, som man ikke er egnet til. Og det er det, vi desværre ser.

Så de klassiske lærde har fastslået, at når en muslim ikke kan vælge det fuldkomne rigtige - når en muslim ikke kan vælge det, der er 100% rigtigt, 100% inden for sharias rammer, så skal han vælge det, der er allertættest på. Enten at fremme noget godhed eller undgå noget skade.

Lad os se, hvad de siger.

Imam al-Ghazali - en meget velkendt og anerkendt lærd gennem vores tid. Hvad siger han? Hvis det onde ikke kan fjernes helt - fordi vi siger ikke, at hvis vi går ud og stemmer, så siger vi, khallas, vi har khilafah her. Khallas, vi stemmer på Sikandar. Han bliver vores amir al-mu'minin. Han laver til, ikke Christiansborg, men Muslimborg. Det er ikke det, vi siger jo. Vi er en del af et system, et samfund, hvor der ikke er 100% sharia. Korrekt? Og det kommer aldrig nogensinde til at ske.

Men, han siger her, hvis det onde ikke kan fjernes fuldstændigt - det er der, hvor vi er - det er den situation, vi er i - men kun mindskes. Den kan ikke fjernes fuldstændigt, men den kan formindskes. Ja? Så er det påbudt at vælge det, der reducerer skaden. Han siger påbudt her. Vi kommer ind på i forhold til, hvilke holdninger der er. Men det er bare for at nævne nogle af de her store ulama.

Hvad siger den næste? Ibn Taymiyya, som blev kaldt for Sheikh al-Islam, imam af muslimerne, sheikh af muslimerne, den tyngde han havde, den vægt han havde, rahmatullah aleihi. Når valget står mellem to ledere, er det obligatorisk at støtte den, der bringer mest retfærdighed og mindst skade. Han siger det er obligatorisk, når valget står mellem to ledere, eller to kandidater, eller to ansvarlige. Så er det obligatorisk at vælge den, der kan bringe mest retfærdighed. Han siger ikke fuldkommen retfærdighed, men mest retfærdighed. Og den, der kan udføre mindst skade. Han siger, det er obligatorisk.

Hvad ellers? Så har vi Imam Izz al-Din ibn 'Abd al-Salam, han siger, at når to onder står over for hinanden, er det en pligt at vælge det mindste for at undgå større. Altså det onde. Det er princippet

af al-akhdh bi akhaff al-dararayn. Det mindste af de to onder. Det mindste af de to onder. Du har to onder foran dig. Giver du så bare op og kaster håndklædet i ringen? Eller også så siger du: Ved du hvad? Jeg vil formindske det ondskab, der er. Jeg vil vælge den, der kan skade mig allermindst. Det er det, princippet er. Så det er det, han siger her.

Så disse fiqh-principper er udviklet til de her situationer, hvor man ikke kan vælge fuldkommen islam. Det er rigtigt. I kan ikke vælge noget, der går ind for alt, hvad sharia indebærer. Korrekt? Men at vi vælger det, som er aller, allertættest på islams principper, og det, som der kan allermindst skade vores interesser. Okay?

Så derfor argumentet om, at Allah alene har ret til at lov- hvad hedder sådan noget? Lovkende, altså at Allah er den, der er lovkender, det er vi enige i. Det er vi enige i. Der er ikke nogen, der siger, at kommunal-et-eller-andet eller Folketinget eller lignende er lig med Allahs lov, eller bedre. Nej, umuligt. Så falder vi i noget shirk. Så falder vi i noget kufr. Men det er ikke det, vi siger. Vi siger, at der er nogle principper, hvor man kan minimere skade eller fremme så meget som muligt godhed.

En person kan ikke komme og sige til mig, at det at stemme på DF er det samme som at stemme på Sikandar. Det er der ikke nogen, der kan komme og argumentere for. Er vi enige? Er vi enige? Der er ikke nogen, der kan sige til mig, at det er det samme.

"Se, vi har stemt i mange år. Se, hvordan vores situation er." For at være ærlig: det er et barnligt argument. "Se, vi har stemt i 30 år, og alligevel er vi i den her situation. Hvad har vi fået ud af det?" Taiyb bror, hvis vi ikke havde stemt - den skade, der kunne komme, den har du ikke med i betragtning. Den skade, der kunne komme, den har du ikke med i betragtning. Det er ikke noget, du ser. Men måske fordi vi engagerede os og gjorde noget i samfundet og var aktive politisk - at vi minimerede skaden eller fjernede en skade, som du ikke har med i betragtning i dag. Korrekt?

Betyder det - Nuh alayhis salam - "Se, jeg har lavet dawa i 500 år." Hvor mange år lavede han dawa? 950 år. Efter 500 år, 500 år, ikke 30 år, men 500 år: "Khallas, det nytter ikke noget, jeg stopper her." Umuligt.

Og plus: siden hvornår har islam fokuseret på resultater frem for hvad? Indsats. Hvornår har islam gjort det? Hvornår har islam eller Allah sagt: "Det er resultaterne, der er vigtige, ikke din indsats." Umuligt. Det vender vi tilbage til.

Så det her med, at Allah alene har retten til at lovgive - 100% - men det er ikke relevant i vores kontekst i Danmark. Det er ikke relevant i vores kontekst i Danmark. Den ideelle lovgivning står ikke på bordet foran os. Der er ikke et ideelt lovgivningssystem i Danmark. Det er realiteten. Hallo, vågn op. Det er realiteten. Vi lever i Danmark. Det er ikke realiteten. Det er ikke vores kontekst, som vi kan implementere. Men vores ansvar er at fjerne større skader eller onder og fremme det gode inden for den virkelighed, vi lever i. Okay?

Og her, det at stemme får sin plads i forhold til de her principper. Ikke at accept af systemet, selve systemet, men at hvad? At gøre sit ypperste for at minimere skade og fremme godhed. Ikke at accept - at du sætter kryds: "Khallas, jeg tror på det her system, og det her lovgivning er bedre end Allahs." Umuligt. Det er jo ikke det, vi siger. Og det må man ikke. Og det er en farlig vej at gå. Og det er der ikke nogen, der har sagt, vi skal gøre. Og vi vender tilbage til det her element lidt senere.

Noget andet, som også er vigtigt her, det er, at den her sag her er ikke en aqidah-sag. Hvad er aqidah? Når vi siger aqidah, hvad betyder det? Det er ikke en del af troen. Det er ikke en sag under vores grundlæggende trosfundament. Inden for aqidah har vi, at Allah, han er en. Inden for aqidah har vi, at alle bøger er fra Allah, og vi tror på profeterne, og vi tror på englene. Den her sag har ikke

noget med aqidah at gøre. Det er inden under det, der hedder fiqh, det vil sige islamisk jura, juridiske anliggender i islam. Og det er en ijthad, det er en vurdering, som en alim eller flere ulama gør. Okay?

Så det er vigtigt at konkludere her, at når nogen siger, at hvis du stemmer, så har du begået kufr - det er ikke rigtigt. Der ligger ikke noget i det. Det er fuldstændig forkert, og desværre kommer det af uvidenhed. Når man tager verset, "sandelig kun Allah har lov til at lovgive", og siger, at det er haram at stemme, og det er kufr - det kommer af uvidenhed. Det kommer af uvidenhed.

Der var en bror - under en af de videoer, jeg havde lagt op - han skrev, hvorfor siger du noget, som kun en, to sheikh har sagt gennem tiden? Så skrev jeg - normalt jeg kommenterer ikke, men det der var så latterlig en kommentar, at jeg blev nødt til at sige: Bror, med al respekt. Det, at du siger, at kun en eller to har tilladt at stemme, det viser, hvor uvidende du er. Det viser, hvor uvidende du er.

Og så svarer han - jeg svarede ikke tilbage, men så svarede han: Nå, hvad bliver det næste? At du beder os om at lave sujud til Mette for at få gavn? Ja, sujud til Mette. Så gik han ind i aqidah-sagen nu, ikke? Snakker om fiqh, og nu siger han, at jeg skal lave sujud til et andet menneske. Endda Mette, yani. Forestil jer lige.

Så konklusionen er, at det her er en ijthad-sag. Det er en fiqh-sag. Det vil sige, i fiqh af natur er der plads til forskelligheder. Der er plads til fortolkninger. der er plads til forskellige holdninger. I ved godt, der er fire madhahib. Alle beder ikke på samme måde 100%. Er vi enige? Og så er salat en af de vigtigste handlinger over for Allah subhanahu wa ta'alas ret. Så hvis en person har sine hænder i salat lige under navlen, siger vi, at han har lavet kufr? Siger vi, at han er galt på den? Nej, det er inden for den her madhab her. Hvis han har hænderne her, eller hvis han har tahiyat sådan her, eller sådan her, siger vi at han har gjort noget forkert? Nej, det er inden for den ramme der er tilgængelig for, at der kan være forskellige holdninger.

Så derfor som almen muslim er det vigtigt at vide, at dette spørgsmål er blevet grundigt behandlet. Mange brødre kontakter mig og siger: "Jeg ved ikke hvad jeg skal gøre. Jeg tror jeg hælder til den holdning, hvor jeg skal holde mig [fra at stemme], for så er det sikrere. Men vid, at det her spørgsmål er blevet behandlet grundigt, i detaljer, af alle steder fra lærde fra hele verden. Gennem årtier, flere hundrede år. Det er ikke noget nyt. Men fordi der er nogen, der råber højt, fordi der er nogen, der råber og skriger, så khallas, det er majoriteten. Men det er jo ikke sådan, det fungerer. Det er ikke sådan, islam er.

Så både lærde fra tidligere og nutidige. Og når det er, at man negligerer eller underkender et stort antal af lærde, der kommer fra forskellige fællesskoler, retsskoler, det vil sige, det er ikke inden for én specifik retsskole, der tillader det. Det er alle fire retsskoler, det er alle forskellige trosretninger, der har gennemgået det og grundigt dykket ned i det, og kommet frem til to ting, to holdninger inden for det. Det ene er, at nogen har fundet frem til, at det er tilladt og endda i nogle situationer er wajib at stemme. I nogle situationer er det wajib at stemme. Det er den ene holdning. Og den anden er kommet frem til, at det ikke er tilladt at stemme, eller at deltage i det her stemmeafgivning. Okay?

Vi skal anerkende den uenighed, der er. Vi kan ikke sige, at den ene er bedre end den anden. Hvis jeg mener - hvis jeg personligt mener, at det ikke er tilladt at stemme - khallas, jeg handler ud fra den holdning for mig selv. Der er ingen grund til at gå rundt og skabe fitna, eller begynde at se ned på folk, eller nedgøre andre, eller tale dårligt, eller skabe noget fjendskab. Hvis jeg mener, det er forkert at stemme - jeg har taget den anden holdning til mig - khallas, hold det for dig selv, og lad være med at stemme, hvis du mener, det er det. Giver det mening?

Det klæder ikke en muslim. Det klæder ikke en muslim at se ned på en anden holdning. Det er ligesom, vi sagde, så er der en, der står ved siden af dig, og han har hænderne ved navlen. Du står ikke og laver en scene efter salah, eller udstiller ham, eller bliver grov over for ham, fordi han havde hænderne ved navlen, eller noget andet i salah, som er inden for de fire retsskoler. Det klæder ikke en muslim at agere på den måde.

Så anerkend den uenighed, der er. Anerkend den uenighed, og hav viden og respekt omkring de manerer, der er omkring uenighed. Hvordan vi agerer ved uenighed. Vores lærde har vist os, hvordan vi agerer ved uenighed.

Og det er derfor, det er vigtigt som almen muslim, at man ikke går rundt og skaber nogle skrækkampagner, og gør folk bange. Der er seriøst brødre, der er kommet: "Jeg er bange for at lave shirk." Slap af, bror, du laver ikke shirk. "Jo, jo, og så hørte jeg det, og så det der - det var meget overbevisende". Det er et problem. Det er en katastrofe. Det er en katastrofe. Khallas, vi anerkender, at der er to holdninger. Og så lad det ligge, khallas. Lad den ligge. Bare lad den ligge. Der er enighed om, at de her to holdninger er valide holdninger. Khallas. Lad være med at begynde at skabe alt muligt andet.

Så for at understrege, hvem end der stemmer den 18. november, der er ikke nogen, der begår shirk. Der er ikke nogen, der begår kufr. Der er ikke nogen, der udtræder islam. Slap af. Okay?

Og jeg fortæller jer her og nu: Hvis vi kigger og laver en grundig analyse. Der er blevet skrevet mange phd'er, mange afhandlinger, mange bøger omkring det her. Hvis du samler alle de her informationer sammen, så vil du se et overvældende flertal - overvældende flertal - af lærde fra forskellige retsskoler, geografiske regioner, det vil sige forskellige lande, forskellige teologiske retninger inden for aqida, har udtalt sig om, at det er tilladt. Størstedelen - overvældende - flertallet af lærde siger, at det er tilladt. Og nogle siger endda, at det ikke bare er tilladt. Du kan gøre; du kan ikke gøre. Nogle siger, at det er et ansvar, at det er wājib, at du skal gøre det.

Blandt dem, Ibn Baz, en nyere alim fra Saudi Arabien. En stor lærd. Han siger, at hvis det er kendt, at en kandidat vil støtte retfærdighed, beskytte de undertrykte og mindske skade, så er det tilladt og endda ønskværdigt at stemme på ham. Ibn Baz - nu her - det er ikke en del af - vi er gået til nyere ulama. Han døde for ikke så længe siden.

På samme måde Ibn Uthaymin. At stemme på den, der kan forhindre skade eller bringe gavn, er en pligt, hvis man ved, at en stemme har en indflydelse.

Det her er ikke små navne. Det er ikke bare hist og pist. Og det er bare nogle af dem, jeg har taget med. Der er ikke plads til at tage alle sammen med.

Mufti Taqi Usmani, fra Hanafi, han er stor i Pakistan. Stor, stor lærd. En qadi - han er en dommer i Pakistan. Han siger hvad? At stemme på den, der er mere retfærdig, er ikke deltagelse i et sekulært samfund, men et middel til at udføre vores pligt i al-amr bi'l ma'ruf wa al-nahy 'an al-munkar. At påbyde det gode og forbyde det dårlige. Det er en forpligtelse. Der er ikke noget med sekulært samfund, der er ikke noget med shirk, det har ikke noget som helst med det at gøre.

Kender I Sheikh Said al-Kamali fra Marokko? Han understreger, at hvis deltagelse fører til maslaha, hvis det fører til gavn for muslimerne, kan det være en form for kollektiv forpligtelse. Det vil sige, det er et kollektivt fard al-kifayah på os alle sammen, at vi gør det for at fremme den her maslaha, for at fremme den her gavn for muslimerne.

Og derudover, udover enkelte personer, så er der fiqh-råd. Ved I hvad fiqh-råd er? Det er råd, altså det er en organisation, hvor flere forskellige lærde sidder i det her råd. De får forskellige spørgsmål eller dilemmaer. De laver fatawa. De udleder akham, ud fra de informationer og principper, der er. Hvis vi kigger på dem. Mange af dem vurderer, at det er tilladt. Blandt dem er Islamic Fiqh Council, Council of North America, European Council of Fatwa and Research, Darul Iftaa og andre, som siger, at det her er tilladt. Så hvor er den der ene eller anden sheikh der?

Vi snakker om retsskoler, vi snakker om fiqh, fatawa-råd. Det er størstedelen af ulama, der siger det er tilladt, og nogle siger endda, at det er en forpligtelse. Så med andre ord er den her holdning om at stemme ikke isoleret. Tværtimod, det er en meget stærk og valid holdning, især for dem, der bor i Vesten. Så det er ikke et isoleret synspunkt, men der er bred enighed om blandt nutidige lærde, som bygger på flere århundredes fiqh-principper om skade og gavn, og på sharias dybe realisme i mødet med virkeligheden. Så det er noget, som bliver blåstemplet, den her holdning her, af mange fiqh-råd, fatawa-råd, store ulama på tværs af hele verden.

Men derfor er det vigtigt, at vi ser den uenighed, der er. Vi siger ikke, at den ene er mere rigtig end den anden.

Den holdning, jeg er til for, det er, at vi skal være aktive, og vi skal gøre vores pligt. Og at vi skal, mener jeg, hvis vi har mulighed for at gøre en forskel, indflydelse, skal vi gøre det.

Jamen, det betyder ikke, at jeg ser ned på den anden holdning. Hvis der er en af jer, der synes: "Jeg mener, at det ikke er tilladt", så khallas, alhamdulillah, du har din holdning, du handler ud fra det. Khallas. Ikke noget problem.

Men at gå hen og skabe fitna, og gå hen og lave splittelse, og gøre folk bange og usikre, og udnytte deres uvidenhed eller sårbarhed, det er over grænsen. Så uenighed må aldrig ødelægge broderskab eller skabe splid. Der er plads til uenighed. Okay?

Og vi sagde, at det ikke har noget med aqidah at gøre, men det er et fiqh issue. Det er en vurdering, ulama gør, som vores tradition og vores tekster har fastlagt. Og så siger imam al-Nawawi inden for Shafi'i madhab, der siger, at der er ingen fordømmelse i spørgsmål, hvor der findes legitim ijthad. Det vil sige, at angribe, nedgøre, mistænkeliggøre en muslim, fordi han følger en anerkendt lærds holdning, eller ijthad vurdering, det er uværdig adfærd. Det er amoralsk adfærd. Okay? Og der er forskellige eksempler, og jeg vil ikke komme ind på det.

Så at stemme eller ikke at stemme i denne kontekst af ijthad, et spørgsmål om fiqh, hvor der er plads til uenighed, men hvor det ikke skal gå hen og blive noget fjendskab eller splittelse.

Så vores opgave i denne tid er ikke at vinde diskussioner. Det er meget vigtigt, at vi ikke går ud og er tastaturkrigere. Der er i forvejen rigtig mange tastaturkrigere, både muslimer og ikkemuslimer. Det handler ikke om at vinde diskussioner, men at bevare enheden, vores sammenhold, at styrke tilliden mellem muslimerne, at handle ud fra det, der bringer mest gavn og det, som der beskytter muslimerne allermest. Det er det, vores opgave er.

Og for at afrunde: Det er vigtigt at bemærke, at stemme er en handling af ansvar, men ikke hele løsningen. Fordi nogle siger: "Ja ja, de siger, I skal bare stemme, og så er det det. Khallas, så har I fået god samvittighed, og så skal I ikke gøre noget resten af året eller de næste fire år." Det passer ikke. Vi siger ikke, løsningen er at stemme. Vi siger, at stemme er en del af det. En lille del af det. Der er meget mere, der skal gøres, ud over at stemme, ud over at være engageret.

Så vi må aldrig nogensinde reducere vores kamp for retfærdighed, værdighed og muslimernes interesser til blot et kryds på en stemmeseddel. Aldrig nogensinde. At stemme er et værktøj blandt mange andre værktøjer. Så hvis vi tror, at pligten slutter her - jeg har sat mit kryds og jeg har gjort min pligt som muslim - så har vi fejlet. Så vi har et ansvar i at fortsætte efter valget, at uddanne, organisere, støtte, oplyse, stå fast på sandhed, morale i alle livets arenaer og faser.

Så motivet bag at stemme er at gavne muslimerne både ved at fremme særskilte forhold, der gør det muligt at praktisere islam, og ved at sikre den generelle gavn, der er. Så at stemme er et middel og ikke et mål. At stemme er et middel, ikke et mål. Det er et redskab, ikke et mål i sig selv.

Jeg var i kontakt med en bror, som stiller op, og han sagde, hvis du vidste, hvor meget kommunal regi faktisk har af betydning for vores liv, så ville du have højere tendens til at stemme ved kommunalvalg end folketingsvalg. Fordi kommunerne er dem, der styrer vores institutioner. Det er dem, der styrer vores børnehaver, vuggestuer, skoler, alle mulige andre ting. Fritidsliv. Vores moskéer.

Hvis vi skal have en byggetilladelse, hvem skal det forbi? Hvis vi som moskéens forening eller masjid skal købe en grund eller bygning, hvor skal det forbi? Kan vi bare købe det sådan der? Hvem skal det forbi? Hvem skal det forbi? Kommunen. Kommunen skal godkende, om den her byggetilladelse skal godkendes eller ej. Eller om den her udvidelse eller renovering skal godkendes eller ej. Eller om den her grund skal bruges som trossamfund eller ej. Eller om en muslimsk forening kan bruge det her til noget fritidsaktivitet, religiøs eller ej.

De har snakket om at lukke vores friskoler. Lukke kønsadskilt svømning. Ja. De har snakket om at lukke moskéer. De har snakket om at begrænse moskéernes indflydelse i samfundet.

Kom og sig til mig, det ikke gør en forskel. Kom og sig til mig, det ikke gør en forskel. Altså hvilken planet lever du i? Hvis du kommer med sådan et argument. At det ikke gør en forskel. Hvis vi siger efter, at det ikke gør en forskel - at få islamisk styre - ja, det er rigtigt. Det er jeg helt enig i. Men at vi kan fremme nogle fordele og mindske skade? 100%. Og det er det, vi skal gøre. Inshallah.

Nogle spørgsmål til det her? Og igen - jeg kommer tilbage til dig - det er vigtigt, at vi ikke drager konklusioner selv. Vi vender tilbage til vores lærde. Hvad har vores lærde sagt? Det er ikke en nem konklusion. Det er ikke sådan noget med: Hvad er søjlerne af wudu? Det bør alle vide. Men det er en kompleks sag. Det er et komplekst spørgsmål. Vi kan ikke bare udlede selv, ud fra hvad vi synes, hvad vi mener, vores begrænsede viden, begrænsede hjerne. Det er vigtigt, at vi vender tilbage til vores lærde og kigger på, hvad de har sagt. Og samtidig anerkende, at der er en uenighed, der er to holdninger. Khallas. Hold jer til den holdning, du holder, uden at lave splittelse og fjendskab. Khallas. Ibrahim?

[Der stilles et spørgsmål, som er svært at høre.]

Godt spørgsmål. Hvis jeg lige skal gentage, så alle kan høre. Ibrahim stiller et godt spørgsmål, som hedder: "Hvordan kan det være, at man har så stærke holdninger til den anden holdning?"

De har en holdning til det. Jeg har også en holdning. Alle har måske en eller anden holdning til noget. Wallahi, jeg tror, det, det vender tilbage til, det er tarbiyah. Det er adab. Jeg har også en holdning. Jeg har også en stærk holdning. Men det er ikke nødvendigvis sådan, at jeg skal frem - promovere den bare sådan uden at tænke mig om, eller uden at vide, hvordan jeg siger det, hvordan jeg formulerer det.

Hvis jeg ikke havde tarbiyah, hvis jeg ikke var igennem et forløb med en sheikh, med nogle lærde, med vidende mennesker, erfarne personer, som siger: "Hey, nogle gange er det fra visdom at sige

ting, andre gange er det ikke fra visdom at sige ting." Eller der er nogle tidspunkter, hvor du kan sige, andre tidspunkter hvor du ikke skal sige. Nogle gange skal du ignorere, nogle gange skal du italesætte det. Og når du italesætter, gør du sådan her. Og det er det, jeg kalder for sort-hvid. Khallas, de er sådan her. Der er ingen grund til faktisk at tage den diskussion op, fordi den er i forvejen, hvad? Det er en tabt diskussion.

Ligesom, det er ikke for at sammenligne eller noget som helst, det er bare princippet. Imam Shafi'i sagde: Der er ikke én intellektuel person, jeg har diskuteret med, uden jeg har vundet. Og der er ikke én ignorant person, jeg har diskuteret med, uden jeg har tabt.

[Der stilles et spørgsmål, som er svært at høre.]

Islam er ikke sort-hvid. Det er det, folk desværre gør det til, men islam er ikke sort-hvid. Lad mig give et eksempel. Så et af de principper, der er i fiqh, det er, at ahkam, lovkendelserne, kan variere. Vi har fem ahkam. Vi har wajib, vi har sunnah, vi har mubah, vi har makruh, og vi har haram. Er det haram at spise svinekød? Det er haram at spise svinekød. Er der nogen, der siger nej? Okay. Er det ikke den holdning, som alle har? Og det er det rigtige, det er det, som vi kender fra vores sharia?

Kan der være en omstændighed, hvor det faktisk bliver wajib for dig at spise svinekød? Hvordan? Det er pludselig wajib for mig at spise svinekød, hvis der ikke er andet. Og hvis du ikke indtager det, du har, så sætter du dit liv på spil.

Så den sheikh, der ser din omstændighed, din situation, vil sige, ved du hvad, det er wajib for dig at spise svinekød. Hvorfor? Fordi der er andre principper, der er højere prioriteret, at man skal vægte i den specifikke situation. Et af islams formål, maqasid al-sharia, det er hvad? Hifdh al nafs, bevare livet. Ja, det er haram at spise svinekød. Men du står i en situation, hvor en alim, en lærd kan sige, at det er wajib for dig nu. Så ja, det er en holdning.

Så hvis det er, at din lokale imam, eller den, som du ser troværdig, har kendskab, har ekspertise, har viden, har kontekst for øje, og siger, at det er wajib for dig at stemme nu, fordi vi kan gøre noget. Vi kan gøre noget for muslimerne. Så er det wajib for en.

Og igen, nogle kommer helt derud og siger, at det er wajib. Andre siger, at det er tilladt. Men hvis situationen er, at der er en meget stor gavn at hente, som fremmer det store billede, som er islam og muslimernes interesser og muslimernes velvære, så vil man højst sandsynligt sige, at det er wajib. 100%. Andre gange kan der være en omstændighed, så siger man, at det bedste er ikke at stemme. Måske. Alt efter omstændighed.

Men som situationen er lige nu og her, og det politiske landskab, vi har, så er der ingen tvivl om, at der er stor skade, der kan ske, hvis vi ikke er på dupperne. Og at der er mulighed for at fremme det gode - gavn - hvis vi gør en indsats. Det er ikke kun ved blot at stemme, men også mobilisere og organisere efter valget.

En af de brødre, jeg snakker med, siger, at vi lige nu har brug for, at muslimerne viser tænder. Muslimerne, vi har brug for at vise tænder. Hvad betyder det? Hvad betyder det? Hvad betyder det? At vise tænder. Hvorfor? Hvad er formålet med at stemme? Bare stemme, fordi vi er borgere i Danmark? Eller har vi et formål? Har vi en vision?

[En publikummer siger noget, som er svært at høre.]

Måske man har vundet kommunalposten eller lignende. Okay.

Lige nu, lige nu, brødre og søstre. Situationen er således: Fordi vi muslimer ikke tager det her seriøst og ikke stemmer, så er politikerne også ligeglade. I ved godt, hvordan de er. De jagter deres interesser der hvor de kan få noget. Korrekt? Hvis vi sagde, at vi har 80.000 stemmer i morgen. Vi kræver 1, 2, 3, 4. Wallahi, de vil kravle hen til dig. De vil sælge deres sjæl for at gøre noget. For at få de fat på nogle af de 80.000 stemmer. Men fordi vi ikke stemmer, så har de ikke egeninteresse i hvad? At tilgodese muslimerne. Tilgodese muslimernes interesse. De får ikke noget ud af det. Medmindre de er et godt menneske, et ærligt menneske, et retfærdigt menneske. Okay, det er der nogen, der er. Men generelt, fordi vi ikke stemmer, så er vi ikke noget værd i det politiske landskab.

Men hvis vi siger, prøv at høre, vi har så og så mange stemmer, og vi måske laver et eksempel den her gang, og vi siger, man kommer ikke ustraffet igennem to års folkemord.

Hvad er det, de elsker allermost? Hvad er det, der er mest kær for dem? Det er magt, det er positioner, det er et eller andet. Hvis vi kunne fratage det og sige, at det er på grund af den situation, den støtte, I har givet til zionisterne og det folkemord, I har offentligt og direkte støttet med våben og moralsk og alt muligt, det er straffen for det her. Tror I ikke, at de vil tænke, "okay, næste gang bliver vi nødt til at tage hensyn til dem. De har mange stemmer bag sig." Tror I ikke det? Tror I ikke? Vi er der, og vi bliver nødt til at gøre noget.

Men det er meget nemt, brødre og søstre, at være passiv, og så brokke sig hele tiden efterfølgende. Bare vær passiv: "Ja, ja, det er også kuffar, og det er også alt muligt. Ej, nu kan min datter ikke gå til svømning. Ej, min datters skole er blevet lukket ned. Ej, jamen det er også bare kuffar, og alt muligt andet." Og ikke gøre noget selv. Wallahi, det er ikke værdigt. Det er ikke værdigt for en muslim.

Kuntum khaira ummatin ukhrijat linaas. I er den bedste nation, der er blevet sendt til menneskeheden. Hvorfor? I påbyder det gode. Ta'muruna bil-ma'ruf wa tanhawna 'anil-munkar wa tu'minuna billah. I påbyder det gode, og I forbyder det dårlige, og I har en tro på Allah subhanahu wa ta'ala. I har aqidah hos Allah. Troen og kærlighed til Allah.

Det klæder ikke en muslim at være passiv og bare se på. Men man ra'a minkum munkarran fal-yughayyirhu biyadihi. Den af jer, der ser en dårlig ting, en dårlig munkar handling, en dårlig handling, afskyelig handling, så lad ham ændre den ved hænderne. Hvis ikke, så med tungen, hvis ikke, med hjertet, og det er den laveste form for iman.

Og det er ikke fordi, vi stemmer og siger: "Khallas, det er det bedste for hele menneskeheden. Glem Allahs sharia, astaghfirullah." Det er ikke det, det handler om.

[Der stilles et spørgsmål, som er svært at høre.]

Nej, det er rigtigt. Det er rigtigt. Yes. Prøv at høre, du finder ikke én sheikh i Danmark, som siger, at det er haram at stemme. Du finder ikke én. Altså når vi snakker om sheikh-imam, altså proper, ordentlig imam, ikke en eller anden selvudlært YouTube-imam. Du finder ikke én, der siger det ikke er tilladt.

[Kort opfølgende spørgsmål.]

Yes, det er det, jeg er kommet frem til. Og det tror jeg, for at være helt ærlig, der er mange faktorer, der spiller ind. Hvorfor er det, at det ikke bliver promoveret mere?

For det første, så er det her noget, vi har snakket om de sidste 15 år. Nogle føler, khallas, vi er ovre den fase. Khallas, vi har snakket om det. Skal vi blive ved med at snakke om det? Skal vi blive ved med at adressere det? Vi har snakket om det.

Men dilemmaet er, som jeg kan se i dag, det er derfor, jeg bringer det op, det er, at vores unge ikke er blevet eksponeret for det. Og de fortjener et svar. De fortjener at få fuldstændig indblik i det her. Og inshallah, det er noget, vi har snakket om, og der kommer nogle videoer fra de forskellige sheikh i Danmark de næste par dage op til valget, inshallah, bare for at oplyse omkring den her situation. Så det ikke kun er den ene part, der tager patent på hele det her. Yes, søster, værsgo.

[Der stilles et spørgsmål, som er svært at høre.]

Yes, så der er nogle rammer, som vi ikke kan undgå - undvære. F.eks. LGBT eller andre ting. Det er ikke noget, vi kan undgå. Vi kan ikke være i politik og sige, at nu går jeg ind for, at det skal fuldstændig fjernes. Desværre er det blevet så indgroet, det her forfærdelige ting i vores samfund, at det er blevet en del af rammerne.

Og derfor i islam har vi det, der hedder fiqh-ul awliya. Fiqh for prioriteringer i islam, eller prioriteringer i ens handlinger. Så hvad er det mest - vigtigste ting for muslimerne her og nu? Så ja, der er et dårligt element i LGBT. Der er et dårligt element i relation til Israel osv. Det er ikke noget, vi har 100% indflydelse på. Men lad os fokusere på noget, vi har indflydelse på, som vi kan gøre noget ved. Giver det mening?

Så ja, det kan være, at vi stemmer på en, som støtter LGBT-rettigheder. Som er langt væk fra islam og langt væk fra vores moralske kodeks. Korrekt? Men der er hvad? Der er nogle fordele ved det.

Ved at stemme betyder ikke, at du abonnerer alt, hvad personen står inde for. Det er ikke sådan, det fungerer. Når du stemmer, så er det fordi, at du siger, at der er de her få, eller der er de her punkter, som jeg mener, han eller hun kan fremme for muslimerne, og så må det andet ligesom være noget, vi lever med. Det gør vi jo i forvejen. Det er jo ikke, fordi det bliver bedre af, at vi ikke stemmer.

Og det er faktisk et andet element. Hvis du ikke stemmer, hvad sker der så? Hvis vi ikke stemmer, hvad sker der så? Khallas, vi siger nu, vi tager en kollektiv beslutning, der hedder, der er ingen af os, der skal stemme. Hvad sker der så? Elias?

[En publikummer siger noget, der er svært at høre.]

Du samtykker til hvad? Du samtykker til alt det, som de står inde for. Ja, til deres interesser.

Vores manglende stemme, brødre og søstre, direkte, indirekte - om du vil det eller ej - det går til højrefløjen. Er det ikke rigtigt? Og man siger faktisk i mange af de her analyser efter valg, at det faktisk er få stemmer, der afgør, hvor magten ender. Og mange gange er et højrefløjsparti, et racistisk parti, kommet til magten, fordi vores stemmer har manglet.

Så for at sige, "jamen, jeg deltager ikke, fordi det er det bedste at gøre", nej, ved du hvad? Du er indirekte, og måske direkte, fordi du har aktivt valgt ikke at gøre det, med til at give de her idioter og racister mere magt. Fordi din stemme kan være - det vender vægtskålen til den anden side. Okay? Så om du vil det eller ej, så har det en betydning, fordi manglen af at stemme i sidste ende.

Godt. Sidste par kommentarer. Det har taget hele lektionen. Men det er også vigtigt. Det er vigtigt.

[Der stilles et spørgsmål, som er svært at høre.]

Ja. Godt. Og det er derfor, vi har brug for som muslimer - spørgsmålet var, hvis du stemmer på et parti eller en person, og så efter valget, så ændrer de kurs. Okay. Det har vi ikke kontrol over. Det kan godt ske.

Det er derfor, at vi som muslimer bliver nødt til at organisere os, mobilisere os. Vi har en paraplyorganisation, der hedder Dansk Muslimsk Union. Har I hørt om det? DMU. Dansk Muslimsk Union. Under den her paraply er der omkring 80 organisationer, masajid, 80 under den paraply. Og der er måske 60-70.000 stemmer, der er berettiget til at stemme. At de går hen på vegne af muslimerne, repræsentation af forskellige moskéer, og siger til de her politikere, vi har så og så mange stemmer, vi vil gerne 1, 2, 3, 4, er det noget, I kan hjælpe os med? Er det noget, I vil fremme? Så vil vi hjælpe jer med de her stemmer her.

Så en ting er op til valg - at stemme på selve dagen. En anden ting er at holde sig tæt på dem efter valget. Det vil sige, er der nogle aftaler, der er blevet lavet? Er der nogle løfter, der er blevet lavet? Er det noget, man er i løbende dialog med? Så det er ikke bare - igen, som nogen siger - du sætter bare kryds, og så går du. Det er ikke sådan, det fungerer. Hvis vi skal have en reel effekt, så skal vores organisationer og vores institutioner komme på spil. Så det er ikke den enkelte - jeg har et ansvar, du har et ansvar. Vi har et kollektivt ansvar, men vi har også på et organisatorisk fællesskabsplan nogle organisationer, der varetager muslimernes interesser, blandt andet DMU og andre. De skal i gang, og de skal være aktive med den del af arbejdet efter valget. Og det er en vigtig del.

I forhold til hvem man skal stemme på, så er der en kampagne, der hedder Stem Palæstina. I har sikkert hørt om den. Har I hørt om den? Stem Palæstina? Nogle, der har ikke hørt om den? Okay, Stem Palæstina. Nogle har ikke hørt om den. Okay, Stem Palæstina. Og det er derfor, yani, Mette Frederiksen er blevet meget frustreret. Hvordan i alverden har udenrigspolitik noget med kommunalpolitik at gøre? Alhamdulillah, det er godt lige at provokere hende lidt.

Stem Palæstina er en kampagne, der handler om - at i Københavns Kommune - at man kræver tre ting. Blandt dem er afinvesteringen til israelske virksomheder, der støtter bosættelse. Nummer to, bekæmpelse af islamofobi og racisme. Og nummer tre, kan jeg ikke lige huske, hvad var. Diskrimination eller jeg kan ikke lige huske det.

Så ind på den side der, Stem Palæstina, hvis I går ind, så er der alle de kandidater, der har givet deres løfte til at gå efter de her tre punkter her. Det er et sted, man kan finde gode kandidater.

Generelt - jeg bliver spurgt også mange gange - og så siger jeg det meget klart og tydeligt. Der er få partier, og hvis det er, at vi ligesom kan se, at den her person kan fremme muslimerne - især - der er mange muslimer, der stiller op. Jeg har set, at der er mange muslimer, der stiller op, især i Københavns Kommune og lidt uden for København. At man ligesom, også fordi alhamdulillah vi har et stort netværk, så folk kender nogen osv., og har hørt osv., at de her kandidater igen er gode for muslimerne. De har muslimernes interesse, når det er, at de står til det her møde, eller er i kommunen og byråd, alle de her ting.

Så Stem Palæstina-kampagnen er et godt sted at kigge for inspiration. Eller lignende. Det kan være Alternativet, det kan være Frie Grønne, og også nogle gode kandidater, og andre. Men når man gør det, så per automatik fjerner vi stemmerne fra højrefløjten. Dansk Folkeparti, øh, Danmarksdemokraterne, Venstre, Radikale osv. Ikke Radikale, undskyld. Liberal Alliance osv.

[Der stilles et spørgsmål, som er svært at høre.]

Jo, nu er jeg ikke politisk geni eller noget, men de siger, at det er bedst med personlige stemmer. Og i og med, at det er kommunalvalg, det vil sige, at hver kommune har hver deres... Så kommunerne, altså alle moskéer, alle muslimer, der bor i en specifik kommune, skal koordinere. Hvordan kan vi samle vores stemmer til én person eller et parti? Det vil være det klogeste at gøre, 100%. Og igen,

ikke bare stemme, men måske faktisk have kontakt til den person og sige, at vi har de her stemmer. Vi kræver 1, 2, 3.

[Der stilles et spørgsmål, som er svært at høre.]

Ja. Ja. Og det er jo, hvad kan man sige, det er et spørgsmål om ressourcer. Hvilke ressourcer har vi? Hvordan kan muslimerne samle sig og styrke fællesskabet? Hvem kan tage lederskab i de her forskellige byer for at fremme muslimernes interesser, eller bibeholde deres identitet og fællesskabsfølelse, og at masjid fungerer osv.? Det er et spørgsmål om ressourcer.

Vi er velsignede i København, fordi der er så mange muligheder, så mange moskeer, så mange gode ledere og forskellige, som mashallah gør en god indsats. Men det er ikke tilfældet i de mindre byer eller byerne uden for - Fyn og Jylland og andre steder, selv Nordsjælland osv. Så det er selvfølgelig et ansvar, som vi bliver nødt til at være påpasselige, eller have fokus på. Men det kræver en større indsats og ikke fra enkelte individer. Men inshallah, jeg synes der er nogle gode tendenser, gode retninger, som jeg er meget optimistisk omkring. Alhamdulillah.

Okay, sidste par kommentarer. Vi når ikke nogen ahadith desværre, så vi må tage den - ikke næste gang. Næste gang er en [?], så ugen efter inshallah. Nogle spørgsmål? Kommentarer? Er alle med på - nu har fået lidt indblik i det her med at stemme, ikke stemme? Det har ikke noget med aqidah at gøre, det er en fiqh-sag. Der er en uenighed. Acceptér den uenighed. Ikke forårsage splittelse og skade og nedgørelse osv.

Og personligt mener jeg, at der er stor gavn i at stemme og være engageret politisk. I skal ikke komme og sige til mig, at DF og Frie Grønne er det samme, eller at DF og Radikale Venstre er det samme, på ingen måder. Har de skader hver især? 100%. Men er skaden mindre hos den ene end hos den anden? Ja, 100%. Og det er en pligt for enhver muslim, det er en pligt for enhver, der kan gøre en indsats, at vi gør noget, hvad vi kan.

Og vi bliver ikke stillet til regnskab for resultatet. Vi bliver stillet til regnskab og bliver forpligtet for hvad? For indsatsen. Og det er det, der er her, inshallah.